

ถาวรธรรม บุญวงศ์ 2557: การพัฒนากระบวนการไฮโดรไลซิสเพื่อผลิตน้ำตาลจากของ
เสียนทรีย์ที่มาจากสับปะรด อ้อย และทุเรียน ปรินญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
(วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม) สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม ภาควิชาวิทยาศาสตร์
สิ่งแวดล้อม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อาจารย์สุจินณา วรรณสุด, ปร.ด.
106 หน้า

งานวิจัยนี้ศึกษาการไฮโดรไลซิสด้วยเอนไซม์และการลดพิษลิกโนเซลลูโลส จากจุก
สับปะรด ยอดและใบอ้อย และเปลือกทุเรียน ผลจากการศึกษาองค์ประกอบทางเคมีของวัตถุดิบ
ส่วนใหญ่ประกอบด้วยไฮโดรเซลลูโลส เมื่อทำการปรับสภาพวัตถุดิบด้วยกรดซัลฟิวริก (H_2SO_4) ที่
เข้มข้นร้อยละ 2.0 โดยน้ำหนักต่อปริมาตร ให้ความร้อนในหม้อนึ่งมาเชื้อความดันไอ ที่อุณหภูมิ
121 องศาเซลเซียส ความดัน 15 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว เป็นเวลา 15 นาที ทำให้ได้ปริมาณน้ำตาลรี
ดิวซ์ในจุกสับปะรดเท่ากับ 61.87 ± 0.59 กรัมต่อลิตร เปลือกทุเรียน 56.83 ± 0.36 กรัมต่อลิตร และ
ยอดและใบอ้อย 49.00 ± 1.14 กรัมต่อลิตร แล้วทำการไฮโดรไลซิสด้วยเอนไซม์ พบว่า ปริมาณ
เอนไซม์เซลลูเลส (Cellic® CTec2) 60 FPU/g substrate เป็นปริมาณที่เหมาะสมมากที่สุดในการ
ไฮโดรไลซิสวัตถุดิบทั้ง 3 ชนิด ซึ่งการให้ปริมาณน้ำตาลระหว่างการย่อยสลายค่อยๆ เพิ่มสูงขึ้น
และเสถียรตั้งแต่ชั่วโมงที่ 24 เป็นต้นไป การใช้เอนไซม์ 60 FPU/g substrate ในวัตถุดิบทั้ง 3 ชนิด
ให้ผลผลิตน้ำตาลปริมาณที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P < 0.05$) ที่ 72 ชั่วโมง จุกสับปะรดให้
ผลผลิตน้ำตาลปริมาณสูงสุด 113.70 ± 0.47 กรัมต่อลิตร มีประสิทธิภาพการย่อยไฮโดรเซลลูโลส
เท่ากับร้อยละ 94.91 ± 0.54 และจากการศึกษาปริมาณผงถ่านที่เหมาะสม (2.5, 5.0, 7.5, 10.0 กรัมต่อ
20 กรัมจุกสับปะรด) ในการลดพิษระหว่างการย่อยสลาย จุกสับปะรดที่ผ่านการปรับสภาพด้วย
กรด ปริมาณกรดอะซิติกในสารละลายที่ผ่านการลดพิษมีค่าลดลง เมื่อทำการหมักสารละลายที่ได้
ด้วย *Saccharomyces cerevisiae* TISTR 5596 ปริมาณ 1×10^7 เซลล์ต่อมิลลิลิตร เชื้อยีสต์สามารถ
ผลิตเอทานอลได้เร็วและสูงกว่าการไม่ลดพิษ เมื่อสิ้นสุดการหมักในชั่วโมงที่ 72 ปริมาณเอทาน
อลสูงสุดที่ผลิตได้จากการลดพิษที่เติมผงถ่านร้อยละ 7.5 โดยน้ำหนักต่อปริมาตร เท่ากับ
 36.91 ± 0.91 กรัมต่อลิตร ค่าผลผลิตสุทธิเท่ากับ 253.94 กิโลกรัมต่อตัน